

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžo/8/2015
Identifikačné číslo spisu:	1013200229
Dátum vydania rozhodnutia:	20.01.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1013200229.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu: L. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., adresa na doručovanie: U., proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, Krajský dopravný inšpektorát, Špitálska 14, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-P-75/BA/KDI21-2012 zo dňa 22.11.2012, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/30/2013-19 zo dňa 20.05.2014 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/30/2013-19 zo dňa 20. mája 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 O.s.p zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-P-75/BA-KDI21-2012 zo dňa 22.11.2012, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva policajného zboru Bratislava V (ďalej len „správny orgán prvého stupňa“) zo dňa 26.09.2012 č. ORP-P-1713/V-OBCEP-2011, ktorým správny orgán prvého stupňa zamietol obnovu konania vo veci rozhodnutia o priestupku č. ORP-P-1713/V-OBCEP-2011 zo dňa 29.02.2012, nakoľko neboli splnené dôvody na obnovu konania podľa § 62 zákona č. 71/1967 Zb. Zákon o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“).

Krajský súd žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že preskúmaní spisového materiálu a administratívneho spisu neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Žalovaný sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu, ktoré uviedol vo svojom odvolaní.

Podľa názoru krajského súdu potvrdenie o zamestnaní od zamestnávateľa, že žalobca sa v čase, keď sa stal priestupok nachádzal v kancelárii zamestnávateľa, nie je v zmysle úst. § 62 ods. 1 Správneho poriadku a nová skutočnosť ani dôkaz, ktoré by mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie.

Uviedol, že inštitút obnovy konania je mimoriadnym opravným prostriedkom proti právoplatnému rozhodnutiu, ktoré sa obnoví na žiadosť účastníka konania alebo s úradnej moci. Záväznosť a nezmeniteľnosť právoplatného rozhodnutia je jednou zo záruk právnej stability vzťahov založených administratívnym rozhodnutím. Výnimkou sú prípady mimoriadnych opravných prostriedkov, ako je obnova konania, preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, ktorými sa dosahuje náprava právoplatného administratívneho rozhodnutia. Právoplatnosť je významným prostriedkom zabezpečujúci právnu istotu účastníkov právnych vzťahom.

Krajský súd mal za to, že žalobca musel od prvého momentu začatia správneho konania vedieť, že sa v čase spáchania priestupku nenachádzal v aute, ktorým bol spáchaný priestupok a ak by tak bolo, namietal by to okamžite a táto skutočnosť by mu bola známa po celý čas správneho konania. Nemohlo preto ísť o nové skutočnosti, ktoré vyšli najavo po právoplatnosti rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa. Žalobca mohol využiť inštitút odvolania proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa o priestupku, ale nevyužil ho.

Vzhľadom na uvedené krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že správne orgány dostatočne zistili skutkový stav veci a tento aj po právnej stránke správne posúdili. Mal za to, že napadnuté rozhodnutie i postup žalovaného bol z pohľadu žalobných dôvodov v súlade so zákonom a nakoľko námietky žalobcu neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia žalobu v celom rozsahu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote žalobca odvolanie. Namietal, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci a dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Dôvodil tým, že rovnako ako žalovaný, tak aj krajský súd sa vôbec nezaoberal námietkou predpojatosti osoby, ktorá vo veci rozhodovala, čím bolo porušené ust. § 47 ods. 3 Správneho poriadku a teda došlo k vade, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Uviedol, že zdôvodnenie rozsudku krajského súdu neobstoí a je zmätočné, nakoľko súd v odôvodnení rozsudku najprv konštatoval, že žalobca o skutočnosti, že sa v čase priestupku v aute nenachádzal informoval správny orgán už v pôvodnom konaní a požiadal ho o zaobstaranie potvrdenia od zamestnávateľa. Neskôr však krajský súd v rozsudku uviedol, že žalobca tak nespravil a z toho dôvodu predložený dôkaz nespĺňal podmienku, prečo by mohla byť obnova konania povolená.

S poukazom na § 62 ods. 1 písm. a) Správneho poriadku mal za to, že dôkaz, ktorý predložil - potvrdenie od zamestnávateľa o tom, že sa v čase priestupku zdržiaval na pracovisku, spĺňa kritéria odôvodňujúce obnovu konania, keďže o možnosti včas zadovážiť taký dôkaz informoval a požiadal správny orgán, ten to však odmietol.

Ďalej uviedol, že dôkaz mu bol doručený zamestnávateľom až 12.06.2012, teda viac ako 2 mesiace po tom, čo rozhodnutie žalovaného č. KRPZ-P-75/BA-KDI21-2012 zo dňa 22.11.2012 nadobudlo právoplatnosť, a preto dôkaz nemohol uplatniť v pôvodnom konaní bez svojho zavinenia. Tvrdenie, že sa v čase priestupku zdržiaval na pracovisku u svojho zamestnávateľa nemôže byť stotožňované s dôkazom samotným, že sa aj tak stalo. Dôkaz v čase pôvodného konania neexistoval a z objektívnych príčin ani nemohol byť predložený. Konštatoval, že krajský súd na žiadnu z uvedených skutočností neprihliadal, iba chybné skonštatoval, že tento dôkaz mohol byť predložený už v pôvodnom konaní.

Poznamenal, že uvedený dôkaz by mohol mať podstatný vplyv na rozhodnutie správneho orgánu, keďže preukazuje opak toho, k čomu správny orgán vo svojom rozhodnutí dospel. Na základe uvedeného

navrhoval, aby rozhodnutie prvostupňového súdu bolo zrušené a vrátené na opätovné prejednanie, prípadne aby bolo zrušené rozhodnutie žalovaného, ako aj jeho prvostupňové rozhodnutie a vec bola vrátená správneho orgánu na ďalšie konanie.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu zo dňa 15.10.2014 uviedol, že sa pridrižiava svojho rozhodnutia č. KRPZ-P-75/BA-KDI21-2012 zo dňa 22.11.2012, nakoľko vychádza zo spoľahlivo zisteného stavu veci, vyplývajúceho z predloženého spisového materiálu správneho orgánu prvého stupňa. Po zhodnotení všetkých skutočností svedčiacich v prospech aj v neprospech žalobcu dospel k záveru, že žalobca skutok spáchal a neboli zistené také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali obnovu konania. Skutočnosť, že žalobca predložil „potvrdenie o zamestnaní“ nepovažuje za dôvod, pre ktorý by bola povolená obnova konania. Poznamenal, že obnova konania je určená predovšetkým na obnovu skutkových omylov.

S poukazom na § 34 ods. 3 Správneho poriadku ďalej uviedol, že žalobca sa nemôže domáhať obnovy konania, ak mu táto skutočnosť bola známa a mohol ju uplatniť, ale neuplatnil ju, nakoľko pre nové skutočnosti alebo dôkazy sa konanie obnoví len za predpokladu, že vyšli najavo po právoplatnosti rozhodnutia, a že ich žalobca v pôvodnom konaní nepoznal. V danom prípade však žalobca musel vedieť, kde sa v čase spáchania priestupku nachádzal, avšak tieto dôkazy nenavrhoval a nedoložil pri ústnom prejednaní priestupku dňa 06.02.2012, ani v novom termíne ústneho prejednania priestupku dňa 29.02.2012. Poukázal aj na záznam o podaní vysvetlenia, ktoré podal konateľ spoločnosti Sedem s.r.o. Ľudovít Rapčan, a z ktorého vyplýva, že vozidlo bolo v predmetnom čase a v predmetný deň zverené žalobcovi, o čom zároveň svedčí aj predložená evidencia o prevádzke motorového vozidla.

Mal za to, že je dostatočne preukázaný záver, že žalobca naplnil skutkové znaky priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej len „zákon o priestupkoch“), ktorého sa dopustil porušením § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Konštatoval, že sa nestotožňuje s námietkami uvádzanými žalobcom a žiadal odvolanie zamietnuť a rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <.. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 20. januára 2016 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 2 ods. 1 zákona o priestupkoch, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 34 ods. 1 Správneho poriadku na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Podľa § 34 ods. 3 Správneho poriadku účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe.

Podľa § 62 ods. 1 písm. a) Správneho poriadku konanie pred správnym orgánom ukončené rozhodnutím, ktoré je právoplatné, sa na návrh účastníka konania obnoví, ak vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie a nemohli sa v konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania.

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského

súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného č. KRPZ-P-75/BA-KDI21-2012 zo dňa 22.11.2012, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 26.09.2012 č. ORP-P-1713/V-OBCP-2011, ktorým bola zamietnutá obnova konania vo veci rozhodnutia o priestupku č. ORP-P-1713/V-OBCP-2011 zo dňa 29.02.2012, nakoľko neboli splnené dôvody na obnovu konania podľa § 62 Správneho poriadku.

Preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Z obsahu administratívneho spisu žalovaného, ako aj správneho orgánu prvého stupňa, má odvolací súd za preukázané, že rozhodnutím o priestupku č. p.: ORP-P-1713/V-OBCP-2011 zo dňa 29.02.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.04.2012 bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. k) zákona o priestupkoch, za ktoré mu bola uložená sankcia - pokuta vo výške 50 Eur a povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 16 Eur. Priestupku proti plynulosti cestnej premávky sa žalobca dopustil tým, že dňa 25.06.2011 o 20:01 viedol motorové vozidlo zn. Citroen- Xara Picasso v obci Svätý Jur po ceste č. II/502 smerom do Bratislavy, pričom prekročil stanovenú rýchlosť v obci o 15 km a teda viedol motorové vozidlo rýchlosťou 65 km/h čo je preukázané aj fotodokumentáciou.

Ďalej z obsahu Zápisnice o podaní vysvetlenia zo dňa 29.07.2011 odvolací súd zistil, že konateľ spoločnosti Sedem s.r.o. Ľudovít Rapčan - prevádzkovateľ vozidla, odovzdal dňa 29.07.2011 Okresnému dopravnému inšpektorátu v Pezinku evidenciu o prevádzke motorového vozidla V., z ktorej vyplýva, že žalobcovi bolo dňa 25.06.2011 zverené vedenie vozidla na 24 hodín - od 08:00 do 08:00 nasledujúceho dňa. Konateľ v zápisnici uviedol, že nevie, ako sa predmetný skutok stal a preto nič viac k tejto veci nedodal.

Žalobca pri ústnom prejednaní priestupku dňa 06.02.2012 žiadne dôkazy nenavrhol, ale požiadal o nový termín ústneho pojednávania za účelom preštudovania si dôkazového materiálu. V novom termíne ústneho pojednania priestupku dňa 29.02.2012 predložil písomné vyjadrenie k obvineniu a k dôkazom, ktorého obsahom bolo tvrdenie, že sa v čase spáchania priestupku nachádzal na pracovisku u svojho zamestnávateľa, pričom navrhol správneho orgánu prvého stupňa kontaktovať zamestnávateľa, avšak zároveň dodal, že to považuje za stratu času a za nevhodné nakladanie s peniazmi. Preto toto tvrdenie správny orgán prvého stupňa vyhodnotil v rozhodnutí o priestupku č. ORP-P-1713/V-OBCP-2011 zo dňa 29.02.2012 ako účelové a mal za to, že vykonanie tohto dôkazu spochybnil sám žalobca svojím tvrdením.

Novými skutočnosťami alebo dôkazmi sa rozumejú také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré účastník v pôvodnom konaní nemohol uplatniť buď vôbec, pretože ich v tom čase nepoznal, alebo preto, lebo síce mal vedomosť o týchto skutočnostiach, avšak nemohol ich uplatniť bez svojho zavinenia.

Rovnako ako prvostupňový súd aj odvolací súd má za to, že žalobca neuviedol žiadny spôsobilý dôvod obnovy konania. Za nový dôkaz žalobca považuje potvrdenie o zamestnaní od zamestnávateľa, ktorého obsahom je tvrdenie, že žalobca bol dňa 25.06.2011 v čase nehody na pracovisku - v kancelárskych priestoroch zamestnávateľa. Toto potvrdenie bolo vystavené dňa 12.06.2012.

Novými skutočnosťami sú len také skutočnosti, ktoré nastali do vydania pôvodného rozhodnutia správneho orgánu, pretože len na tieto okolnosti mohol správny orgán prihliadať. Ak by tieto skutočnosti vznikli až po právoplatnosti preskúmaného rozhodnutia, nemohli by byť dôvodom na obnovu konania. (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5SŽ/1/2001).

Za nové skutočnosti alebo dôkazy na účely obnovy konania nemožno považovať také skutočnosti alebo

dôkazy, o ktorých účastník v čase pôvodného konania vedel, ale z akéhokoľvek dôvodu ich neuplatnil. V každom prípade je potrebná existencia objektívneho dôvodu, ktorý znemožnil účastníkovi konania uplatniť konkrétnu skutočnosť alebo dôkaz v príslušnom správnom konaní.

Žalobca už v konaní pred správnym orgánom prvého stupňa, ako aj následne v konaní pred žalovaným, mal možnosť namietat' a preukázať svoje tvrdenie o tom, že sa v čase nehody zdržiaval na pracovisku, avšak nepredložil žiaden dôkaz, napriek tomu, že musel od začiatku vedieť, že sa vo vozidle v čase spáchania priestupku nenachádzal. Potvrdenie od zamestnávateľa si mohol žalobca zadovážiť už v pôvodnom konaní, no nestalo sa tak. Podľa názoru odvolacieho súdu nejde o objektívne dôvody, nakoľko dôkaz v čase konania neexistoval len preto, lebo si ho žalobca nezaobstaral od svojho zamestnávateľa, a teda nezaobstaral si ho z vlastného zavinenia. Nejde teda o nové skutočnosti, nakoľko žalobca o nich vedel, ale nepreukázal ich v konaní pred správnym orgánom prvého stupňa.

Obnova konania ako mimoriadny spôsob preskúmania právoplatných rozhodnutí správnych orgánov sa uplatní vtedy, ak v ukončenom správnom konaní nebol náležitým spôsobom zistený skutočný stav veci.

Podľa názoru odvolacieho súdu správny orgán prvého stupňa ako aj žalovaný správne zistili skutkový stav veci a tento aj po právnej stránke správne posúdili. Taktiež krajský súd pri preskúmaní podanej žaloby úplne zistil skutkový stav veci a dospel k správnym skutkovým zisteniam vychádzajúc zo spisového materiálu a z administratívneho spisu žalovaného, ako aj správneho orgánu prvého stupňa a to najmä z predloženej evidencie o prevádzke motorového vozidla, kde bol žalobca jasne označený ako osoba, ktorej v čase nehody bolo motorové vozidlo zverené, ako aj z priloženej fotodokumentácie, ktorá jednoznačne preukazuje, že bol priestupok spáchaný dňa 25.06.2011 o 20:01 motorovým vozidlom zn. Citroen - Xara Picasso.

Pokiaľ žalobca namietal, že prvostupňový súd sa nevysporiadal v rozsudku s jeho námietkou predpojatosti zamestnanca, ktorý rozhodoval v prvostupňovom konaní o priestupku a následne o obnove konania, odvolací súd uvádza, že je síce pravdou, že s uvedenou námietkou sa krajský súd nijakým spôsobom v rozsudku nevysporiadal, ale podľa jeho názoru táto skutočnosť nemá vplyv na jeho vecnú správnosť. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že v zmysle Správneho poriadku dôvodom, pre ktorý je potrebné vylúčiť zamestnanca z účasti na konaní, je zamedziť, aby ten istý zamestnanec rozhodoval tú istú vec v prvom a v druhom stupni. Takýmto postupom by totiž bola nerušená zásada dvojínštančnosti správneho konania, ktorá má v praxi zabezpečiť právnu ochranu účastníka konania (garantovať mu nezávislý - predchádzajúcim konaním „nezatážený“ pohľad inej osoby na rozhodovanie a rozhodnutie). V uvedenej veci však nejde o dvojínštančnosť správneho konania, pretože bolo rozhodované o mimoriadnom opravnom prostriedku - obnove konania podanom po právoplatnosti prvostupňového rozhodnutia o priestupku. Žalobca odvolanie nepodal.

Na základe uvedeného odvolací súd vyhodnotil, že prvostupňový súd rozhodol správne, keď žalobu zamietol.

Žalobca neuviedol v odvolaní žiadne nové skutočnosti, ktoré by záver o zákonnosti rozhodnutí a postupov vyvrátili, jeho odvolacie námietky neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a preto s poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O. s. p. a s poukazom na § 246c veta prvá a § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko nebol v odvolacom konaní úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.